

værende lov går ud på, at forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1964-65.

I bemærkningerne til lovforslaget oplyses, at veterinærdirektoratet, Eksportvineslagteriernes Salgsforening og Dansk Eksportør- og Kødgrossistforening havde tiltrådt en tre-årig forlængelse af revisionsfristen. Kødindustriens Fabrikantforening havde derimod givet udtryk for den opfattelse, at „den bemyndigelse, der indeholdes i lovens § 3, er for vidtgående, selv om foreningen ikke har haft indvendinger mod den måde, på hvilken loven er blevet administreret i den tid, den har haft gyldighed.

Kødindustriens Fabrikantforening har udtalt, at det efter foreningens opfattelse ville være mere korrekt, at den omhandlede bemyndigelse — hvis den anses for nødvendig — tillægges ministeren f. eks. gennem loven om afsætning af danske landbrugsvarer.

Da bestemmelser, der skal sikre eksportvarernes tilfredsstillende kvalitet eller i øvrigt gavne udførslen af en vare, normalt vil være af varig karakter, det gælder således f. eks. bestemmelserne om tilvirkning og udførsel af bacon, der tidligere var udstedt i medfør af lov nr. 245 af 27. maj 1908 om tilsyn med udførsel af kød m. m., må det anses for u hensigtsmæssigt at overføre hjemmelen for sådanne bestemmelser til en tidsbegrænset lov som loven om afsætning af danske landbrugsvarer, der udløber den 30. juli 1963.“

Lovforslaget støttedes i folketinget af regeringspartierne, venstre og socialistisk folkeparti, mens de uafhængige gik imod det og det konservative folkeparti ikke kunne stemme for det.

Som ordfører for de konservative anførte *Niels Ravn* ved 3. behandling, at det er bemyndigelsen i 1958-lovens § 3, der har givet anledning til striden. „Man hævder, at de bekendtgørelser og cirkulærer, der er udstedt i henhold til denne paragraf, har virket fuldt tilfredsstillende, og at de pågældende organisationer og brancheforeninger har været fuldt ud tilfredse med disse bekendtgørelser virkning, og det er sikkert rigtigt. Der er heller ingen — det gælder heller ikke os — der i og for sig har principielle indvendinger mod disse bekendtgørelser. Vi erkender, vi står i en handelspolitisk vanskelig situation, hvad angår udførsel af danske landbrugsvarer, og at ekstraordinære foranstaltninger er påkrævede, bl. a. visse bemyndigelser til den højtærede landbrugsminister. Vi har kun ønsket, at disse bemyndigelser var samlet på ét sted, nemlig i loven om afsætning af danske landbrugsvarer. Vi forstår ikke, at bl. a. bekendtgørelsen af 19. oktober 1956 om udførsel af flæskevarer til Storbritannien og Nordirland ikke lige så godt kunne udstedes i henhold til § 2 i loven om afsætning af danske landbrugsvarer, der giver den højtærede landbrugsminister ret til — jeg citerer — „at fastsætte, at eksportører af danske landbrugsvarer skal overholde de af landbrugsministeren for udførsel til det pågældende marked fastsatte vilkår. . . .“